

Εν-στάσεις

300 χωρίς τον Λεωνίδα

Του ΜΑΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ*

Ηταν ένας που ξεσκόνιζε τις ηλιαχτίδες από το μαύρο του κοστούμι

Τους έχουν μετρήσει, χρόνια τώρα, ιστορικοί κι ερευνητές, δημοσιογράφοι και δημοσιολογούντες και τους έχουν βρει ακριβώς 300. Ούτε έναν περισσότερο, έναν λιγότερο. Έχουν γίνει, που λέτε, σχεδόν μύθος έτσι καθώς φυλάνε αόρατοι τα στενά των Εξαρχείων, το αυτόνομο, αντιεξουσιαστικό καντόνι του κράτους των Αθηνών... Εκεί που (δεν) βασιλεύει ο Σατράπης Βύρων και που δεν ισχύει ο νόμος του Μεγάλου Βασιλέως (των δημοσκοπήσεων). Βέβαια, πού και πού εμφανίζονται κι οι 700 Θεσπίες και οι καταμετρητές μπερδεύονται. Όμως, ό,τι κι αν γίνεται, στη συνειδηση του (τηλε)κοινού και των εγκεκριμένων βιβλίων Ιστορίας οι γνωστοί-άγνωστοι είναι 300. Πάει και τελείωσε. Ρωτήστε και τον κ. Πρετεντέρη ή τον κ. Κοττάκη. Τώρα πάλι γιατί ο mr Byron αγοράζει ψεκαστικά υγρά για 300.000 τεμάχια διαδηλωτών, αυτό είναι άλλο ζήτημα. Που ίσως σχετίζεται με το γεγονός ότι στο ντομίνιον των Αθηνών μπερδεύουν τους ανθρώπους με τα κουνούπια. Και ποικίλα ποντίκια βρυχώνται. Θα μου πεις πως διαθέτουν κι αυτά όρχεις. Ναι... αλλά τι μεγέθους;

Με τούτα και με τ' άλλα όμως το επί χρόνια υπνώττον φοιτητικό κίνημα αφυπνίστηκε μαζικά (και μαγικά) σαν την Ωραία Κοιμωμένη, κατέδειξε χρόνια πρόβλημα, ταρακούνησε κυβερνητικές ασφάλειες, ανέτρεψε δρομολογημένες πολιτικές, ματαίωσε ή ανέβαλε συνταγματικές αναθεωρήσεις παρουσιάζοντας ζέουσα την υφιστάμενη, κοινωνική πραγματικότητα. Θα έλεγα, επίσης, πως συγκρότησε τη μόνη σοβαρή αντιπολίτευση που δέχτηκε ως σήμερα η νέα διακυβέρνηση με τις παλαιοπασοκικές πολιτικές. Το κατεστημένο γαρ αποφυγείν αδύνατον. Και είναι πολλοί οι «σιγουράκηδες» στο Μαξίμου. Όμως η φοιτητική διαμαρτυρία-εξέγερση (που συνεχίζεται εφόσον καλά κρατούν οι καταλήψεις) δείχνει ωμά και αφτιασίδωτα τα κενά και τ' αδιέξοδα μιας ολόκληρης κοινωνίας και μιας ολόκληρης εποχής. Επίσης, σηματοδοτεί τις αλλαγές που θα έρθουν αφεύκτως όσο κι αν σφυράνε κλέφτικα οι ποικίλοι λωποδύτες της λαϊκής βούλησης αλλά και του δημόσιου κορβανά. Οι ηθικολόγοι άνευ ηθικής και οι φύλακες-λυμαντήρες των Ταμείων.

Ως πέρσι το μεγαλύτερο διακύβευμα ανάμεσα στις φοιτητικές παρατάξεις της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ ήταν αν ο ετήσιος χορός τους θα γίνει στου Σάκη ή στις δεσποινίδες Πέγκυς. Σήμερα είναι στους δρόμους εκόντες-άκοντες όχι από πείσμα ή καταστροφική έξη αλλά από πούρα απελπισία. Εφόσον «μειοψηφίες» και «πλειοψηφίες» εξισώνονται δραματικά κι εφόσον η ανεργία δεν έχει συγκεκριμένο χρώμα ενώ η επαγγελματική απαξίωση χτυπάει κόκκινο. Βλέπετε ούτε και η πιο άδολη γνώση δεν είναι ανιδιοτελής ή ασαφής. Ποτέ δεν ήταν. Και καμία επιστήμη δεν μπορεί να διακονηθεί αφιλοκερδώς. Αφήστε που πρέπει να είναι κανείς ηλίθιος για να μην αντιλαμβάνεται πως σίγουρο μέλλον έχουν μόνο τα κομματόσκυλα. Τα οποία μπορούν να γίνουν ακόμη και υπουργοί. Θα μου πείτε «χωρίς πτυχίο;». Ελα μωρέ, το πτυχίο το παίρνουν μετά. Από ένα ανοιχτό πανεπιστήμιο. Υπάρχουν παραδείγματα.

Δόξα τω Θεώ λοιπόν και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των κ.κ. Κωστάκη, Γιωργάκη, Μαριέττας, Πετράκη (Ευθυμίου), Αρσενίου, Βύρωνος, Κοντογιαννόπουλου (αν ενθυμείσθε), Ανδρέου του οσίου πατρός ημών κ.λπ., οι νέοι μας μόνο ηλίθιοι δεν είναι. Απελπισμένοι είναι και ακαθοδήγητοι. Με τα κρατικά μας πανεπιστήμια να σκαλώνουν στις τελευταίες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης (το Π.Α. κρίθηκε 509ο στα 520!) και την Πολιτεία να θεραπεύει τον καρκίνο τους με φραππελιά. Ηγουν με ιδιωτικά ΑΕΙ που θα συστήσουν ο Ολυμπιακός, ο Χριστόδουλος και όσοι επιχειρηματίες πλούτισαν από τα ιδιωτικά ιατρικά κέντρα. Η πεμπτούσια δηλαδή της Αγοράς! Κατά τ' άλλα, το πρόβλημά μας είναι οι 300 και πώς θα τους «αξιοποιήσουμε» τηλεοπτικά.

Για τους άλλους 300 -της Βουλής ντε!- ούτε κουβέντα. Βλέπεις, κρατούν κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα. Χρηματιστηριακής φύσεως, αν με αντιλαμβάνεσθε. Όσο για τη «διαφάνεια» και την «αξιοκρατία» δεν μασάμε πια. Συμφωνώντας πλήρως με την κ. Γιαννάκου. Εμπρός σ' αυτή την αδιαλλαξία οι νέοι δεν έχουν άλλη επιλογή από το πεζοδρόμιο. Και αν είναι τότε που τα κρίσιμα «διλήμματα» καθίστανται μπουμερανγκ, η κοινωνική δυσφορία ογκούται και οι δημοσκοπήσεις δεν μακιγιάρουν την έλλειψη πολιτικής.

- Κλειστά πανεπιστήμια λοιπόν; Ναι, αφού όταν ανοίγουν, παράγουν (μαζικώς) άχρηστα πτυχία και δεν προάγουν ούτε την επιστήμη ούτε την επαγγελματική αποκατάσταση. Οι φοιτητές το νιώθουν καλά. Δεν χάνουν τώρα τη χρονιά τους αλλά έχουν απολέσει ανεπαισθήτως πολλές, άγονες και στέρφες χρονιές. Είτε αρέσει αυτό στον κ. Αντώνιο είτε όχι. (Θα τη θυμόμαστε για πολύ αυτή τη φασούλα. Ως καρτούν)!

Η Ν.Δ. σπατάλησε τα 3/4 της κοινοβουλευτικής της θητείας για μια μισερή εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ταυτισμένη πονηρά με τον δούρειο ίππο του άρθρου 16. Ακόμη και ο κ. Βερέμης υπογράμμισε αυτή την ανακολουθία. Ναι, ο προηγούμενος νόμος-πλαίσιο υπήρξε ολετήρας. Γι' αυτό και ο καινούργιος όφειλε ν' αποτελεί αληθινή τομή κι όχι δέσμη αμφίβολης αξίας διοικητικών μέτρων. Ξυπνήστε! Η κρίση δεν υποχωρεί. Ο αναβρασμός στην Παιδεία αγγίζει όλο το κοινωνικό σώμα. Η επόμενη τετραετία θα είναι Βατερλό, αν δεν κάνετε κάτι τώρα. Το πάθημα Σημίτη δεν συνετίζει κανέναν; Όσοι αντιμετώπισαν την Παιδεία ως ένα επικοινωνιακό ματς ανάμεσα στα ΜΑΤ και τα Εξάρχεια, θα εισπράξουν σύντομα την «επιτυχία» τους. Οι 300, έστω και χωρίς Λεωνίδα, αδημονούν για τη συνέχεια...

ΥΓ.: Ένα μικρό παράδειγμα κρατικής ηλιθιότητας: Οι θεατρολόγοι της Φιλοσοφικής δεν δικαιούνται να διαγωνίζονται στο ΑΣΕΠ ώστε ν' απορροφώνται στη Μέση Εκπαίδευση. Έτσι, τα πτυχία τους είναι απλώς κορνίζα.

* Διδάσκει Ιστορία Τέχνης στο Πανεπιστήμιο, όταν αυτό είναι ανοιχτό
manosstefanidis.blogspot.com